

pekuniär uppföring kunna köpa den framtid för mina barn, som endast en klok och bildad kvinnas ledning kan bereda.

Fru Heintzi vet, att jag till Fru Heintzi's karakter hyser det största förtroende och synnerlig aktning för Fru Heintzi's sällsynta förstånd. Jag bekänner uppriktigt, att jag icke räknat Fru Heintzi till de veka och känsliga, hvilka jag visst icke förnekar deras vackra rol i lifvet; men jag har trott mig hos fru Heintzi finna en manlig pligtkänsla och en klokhet och människokänedom, som i det förhållande, hvarom fråga är, är af än större värde.

10 Bland olägenheterna i mitt hus är min egen häftighet och otålighet. Jag vågar i afseende å den lofva, endast hvad jag kan med säkerhet hålla, att den aldrig skall vålla någon förolämpning, och att jag af godt hjerta afbeder och söker godtgöra det obehag, den kan föranleda. Att jag omsorgsfullt skulle söka bereda Fru Heintzi hvarje glädje, som kunde förströ intrycket af mitt sorgliga hem, behöfver jag icke försäkra.

Kan nu Fru Heintzi utan alltför stark känsla af uppföring förmå sig att öfvertaga moders och husmoders-vården i detta mitt öde hem, skall underrättelsen derom lätta den mest tryckande delen af min sorg. Sjelf har jag icke många år att lefva; och kan det vara likgiltigt, huru de 20 förgå – men för mina barn, för mina barn blöder mitt hjerta, och på mina knän vill jag tacka den, som med kärlek åtager sig dem.

Jag bör nämna att de arma äro fem. Hanna snart 11 år, fyra gossar 9, 7, 5 och 1 3/4 år gamla. För den yngsta har jag en sköterska, litet tanklös, men barnet tillgifven och af det serdeles afhållen.

Det förstås lätt, att jag gerna önskar ett snart svar och – om det kunde utfalla gynnsamt – äfven att så sanrt som möjligt se Fru Heintzi här. Jag vågar icke bedja för mycket, på det att icke ett öfvertaladt beslut må följas af ånger. Fru Heintzi känner mig nog, för att veta, att 30 min bön och den tillfredsställelse, hvarmed jag skulle mottaga bifall dertill, är allvar.

Jag undertecknar med Högaktning och tillgifvenhet

Fru Heintzi
ödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

40 **78** *J. V. SNELLMAN – BARNEN SNELLMAN 1857*
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade barn!

Jag skrifver i den glada förhoppning att i alla ären friska. Det gläder mig också, att ni nu haft så vackert väder, och tänker jag, att ni väl alla dagar ätit er middag ute på ången eller i skogen.

Pappa börjar också få ledsamt efter er. Dessutom måste ni väl komma hem, för att lagas i ordning till skolan. Jag ber derföre 50 Rusthållarn gifva er två hästar, så att ni får komma hem kringom Söndag en vecka till. Rusthållarn lærer väl helst gifva er häst om Söndagen.

Ni bör taga med er så mycket saker ni kan. Kom nu ihåg att säga Mari att ni tar med:

1:o Alla kläder, som duga att nyttja här hemma.

	Fransyrort	
1794.	<p>Lektorn P. A. Gottlund. Kverfva är daterad den 30 Juni 1857 och löper med ränta från den 26. i samma månad. I bor- gen är: Professorens J. M. Snellman och vice Händ- höfdingen Per-Ott Godenbjalm. Å ränta inbetalas från 1858 och början 50. Rmb. R. kvartaler, med ett Rbeters försörkjning</p> <p>Ränta betald till 1858. Ränta betald till den 1. Dec. 1859 och samma dag afbetalat på kapital till 50. Rmbal. Ränta betald till 1858 med 2. Rmb. R. kv. och afbet. på kapit. 50. Rmb. R. till 1858 — 2 — 50. R. R. 50 Rmb. utlåst den 1. December 1858.</p>	3872044 200.
1795.	<p>Doktor Johan Gustaf Frosterus. Kverfva är daterad den 12 Juni 1857 och löper med ränta från den 14. Juli i samma år. I pro- prio borgen är: Fröken Eva Elisabeth af Gaddén och Biskopen Robert Valentin Frosterus.</p> <p>Ränta betald till 1858. Ränta betald till 1859. R. R. till 1858 R. R. till 1859 R. R. till 1858 R. R. till 1859 R. R. till 1858 R. R. till 1859 R. R. till 1858 R. R. till 1859 R. R. till 1858 R. R. till 1859</p> <p>Utlåst den 15. April 1857.</p>	1000.

Universitetet lånade ut pengar både till medlemmar av universitetet och utomstående. J. V. Snellman förekommer i förteckningarna i HUA både som borgensman och gäldenär. 1857 gick han i borgen för K. A. Gottlund.

2:o Era skoplagg – hela skor på resan,

3:o Era sängkläder.

4:o I korgarne, hvad som rymmes.

Det öfriga får Mari packa in i stora lådan, och det får komma efteråt, när tillfälle blir.

Kom ihåg, att taga afsked af alla och tacka alla för all godhet emot er.

10 Hanna, Hinni och Janne få åka på ena kärran. Wille med Maria på den andra. Eller också får Hanna sitta med Wille och Maria, huru det blir rum. Men Maria måste i alla fall ha Wille.

Bären i trädgården hålla på att mogna, Vinbär, stickelbär och hallon. Jordgubbar finnas väl också ännu kvar, då ni kommer.

Jag helsar er ömt, bedjande hvarje dag Gud bevara er och böja ert sinne till det godt är, så att jag med lugn må kunna gå hädan, när Gud så vill, förtröstande på, att I skolen blifva goda menniskor. Varen ödmjuka, lydiga, beskedliga mot alla. Ni har förlorat det bästa ett barn kan ega i lifvet, er goda, goda Mamma. Så mycket mer behöfver ni alla menniskors godhet och hjälpen.

Gud vare hos Er Eder

20

egen öme Pappa.

H:fors den 7 Juni 1857.

Helsa Alla på Niemenkylä och tacka från Pappa för deras godhet mot er,

30

79 *J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
20. VIII 1857*

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Min Käre Broder!

Ursäkta, att jag något dröjt med besvarandet af Ditt vänliga bref dat(erat) den 29:e p(assa)to.

Jag skrifver hufvudsakligen med anledning af Dina förfrågningar rörande Din sons studentskap.

40

Enligt min öfvertygelse förhåller sig med de lärda studierna och en för industrin bestämd yngling uppfostran sålunda:

I en skola utgör väl studentskapet närmaste mål. Men redan der och än mera på den högre skolan, gymnasium, ser ynglingen in i en längre framtid. De bästa tänka på framtida litterär utmärkelse, de sämre, af föräldrarnes tanklöshet understödda, på tjenster, inkomst titlar och ordnar. Hvar och en slår sig åt någondera sidan; men hvad alla anse ringa är industrin och handeln. Vanorna föra också en sådan gosse och yngling från all rörlighet och strängare ordning i det praktiska. Nästan alla blifva kommoda och opraktiska, de flesta i yttre måtto slarivar.

50 Härtill kommer, att en stor del af studierna blifva gagnlösa, om de efter slutad skolgång skola afbrytas; ty skollexan för sig är ingenting värd, om på den icke något vidare bygges,

En blifvande handlande har som student ingenting att göra. Den anförda allmänna rigtningen i skolan uttalar sig än starkare vid universitetet. Skulle den af helt andra sträfvanden omgifna affärskan-